

Anonymiseret version

Oversættelse

C-312/24 – 1

Sag C-312/24 [Darashev]ⁱ

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

29. april 2024

Forelæggende ret:

Sofijski rajonen sad (Bulgarien)

Afgørelse af:

30. januar 2024

Sagsøger:

CL

Sagsøgt:

Prokuratura na Republika Bulgaria

KENDELSE

[Udelades]

SOFIYSKI RAYONEN SAD, GRAZHDANSKO OTDELENIE (kredsdomstolen i Sofia, afdelingen for civile sager) ...[udelades] har i et åbent retsmøde den 30. januar 2024 [udelades]

[udelades]

civil sag nr. **20211110120709** [udelades]

med henblik på sin afgørelse taget hensyn til følgende:

ⁱ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

Det drejer sig om en sag i henhold til artikel 276, stk. 1, TEUF og kapitel 55 i Grazhdanski protsesualen kodeks (civile retsplejelov, herefter »GPK«) (anmodning om præjudiciel afgørelse)

Sagen blev indledt med et søgsmål anlagt af CL [udelades], Kazitchene, [udelades] **mod** PROKURATURA NA REPUBLIKA BALGARIA (Republikken Bulgariens anklagemyndighed, herefter »PRK«) med påstand om, at sagsøgte på **grundlag af artikel 2, stk. 1, nr. 2-3, i Zakon za otgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi (lov om statens og kommunernes ansvar for forvoldte skader, herefter »ZODOV«)** dømmes til at betale et beløb på 6 000,00 BGN som erstatning for den lidte immaterielle skade, som er opstået som følge af handlinger, der blev iværksat mod sagsøgeren i den indledende efterforskningsprocedure [udelades].

I stævningen anføres det, at sagsøgeren havde status af mistænkt, men ikke blev sigtet formelt [i originalen: ne e bil privlechen kato obvinyaem]. Han fik oplyst, at han var »en person med uafklaret rolle«. Han blev tilbageholdt i 24 timer. På et senere tidspunkt blev efterforskningen suspenderet, fordi gerningsmanden ikke var fundet (artikel 244, stk. 1, nr. 2, i Nakazatelno-protsesualen kodeks (strafferetsplejeloven, herefter »NPK«). I tiden efter den endelige indstilling af efterforskningen kunne han ikke avancere i stillingshierarkiet (Ministerstvo na vatreshnite raboti – ministeriet for indre anliggender), da han havde status af mistænkt. Han har lidt immateriel skade som følge af følgende handlinger: **1)** Han blev anholdt i 24 timer; **2)** anholdelsen skete for øjnene af alle kolleger og ansatte på hans tjenestested; **3)** han modtog ingen information om, hvorfor efterforskningen blev indledt, om at han kunne se en advokat eller kontakte pårørende, og hans telefon blev beslaglagt; **4)** der blev gennemført efterforskningsforanstaltninger mod ham – to forskellige former for ransagning [i originalen: obisk, pretarsvane], identificering af gerningsmand, men han blev ikke sigtet og blev ikke dømt for en strafbar handling; **5)** som ansat i ministeriet for indre anliggender (MVR) blev han nægtet forfremmelse i perioden 2016-2022, fordi han var mistænkt i den nævnte efterforskningsprocedure. Med hensyn til de i nr. 1-4 nævnte handlinger har han gjort gældende, at skaderne indtrådte i perioden på syv måneder efter de efterforskningsforanstaltninger, der blev truffet mod ham i den anførte straffesag. Han har nedlagt påstand om at blive slettet navnlig af den database, hvor han står registreret som mistænkt.

Sagsøgte, REPUBLIKKEN BULGARIENS ANKLAGEMYNDIGHED, bestrider kravet fuldt ud materielt og med hensyn til størrelsen.

Den præjudicielle anmodning vedrører den måde, hvorpå oplysninger om personer, der har status af mistænkt i en straffesag, skal behandles (indsamling, opbevaring, sletning), når efterforskningsmyndigheden er en del af organisationsstrukturen hos den arbejdsgiver, som den mistænkte arbejder for. Det ønskes oplyst, hvilke oplysninger arbejdsgiveren må indsamle, opbevare eller slette, hvis andre af arbejdsgiverens organisationsenheder gennemfører efterforskningsforanstaltninger mod arbejdsgiverens ansatte. Med den

præjudicielle anmodning ønsker den forelæggende ret en fortolkning af begrebet »retten til at blive glemt« i tilfælde, hvor de indsamlede oplysninger findes i den personlige aktmappe for en ansat, som arbejder i en af arbejdsgiverens organisationsenheder, idet netop disse oplysninger blev indsamlet i en straffesag, som føres af en anden af arbejdsgiverens organisationsenheder, idet denne anden organisationsenhed er efterforskningsmyndigheden i straffesagen. Må en arbejdsgiver, der råder over organisationsenheder, som gennemfører efterforskningshandling, nægte en ansat forfremmelse alene af den grund, at han er mistænkt i en verserende straffesag, hvis efterforskningen gennemføres af en anden af arbejdsgiverens organisationsenheder? Kan en arbejdsgiver, der råder over et specialdirektorat, som gennemfører efterforskning i en straffesag, nægte en ansat, som arbejder i et andet direktorat, forfremmelse med den begrundelse, at den ansatte er mistænkt eller har status af sigtet/tiltalt i en straffesag, som føres af en anden af arbejdsgiverens organisationsenheder?

SAGENS PARTER

Sagsøger: CL [udelades], Kazitchene [udelades]

Sagsøgt: REPUBLIKKEN BULGARIENS ANKLAGEMYNDIGHED (PRB), Sofia [udelades]

FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

Det er uomtvistet mellem parterne, at der den 1. marts 2016 blev indledt en efterforskning [udelades] på grund af en begået strafbar handling: Medvirken til røveri – strafbar handling i henhold til artikel 198, stk. 1, sammenholdt med artikel 20, stk. 2, samt sammenholdt med stk. 1 i Nakazatelen kodeks (straffeloven, herefter også »NK«). Efterforskningen blev indledt mod en ukendt gerningsmand. Det er uomtvistet mellem parterne, at sagsøgeren i perioden 2012-2023 beklædte forskellige stillinger som politibetjent i ministeriet for indre anliggender (MVR) i forskellige direktorater, nemlig generaldirektoratet »sikkerhedspoliti« og generaldirektoratet »nationalt politi«.

Den 17. maj 2016 blev der afholdt et stormøde for alle de politibetjente, som netop var til stede i den underafdeling, hvor sagsøgeren arbejder. Til dette stormøde var lederen af sektionen, en repræsentant for MVR's direktorat »intern sikkerhed«, en statsadvokat fra Sofiyska gradska prokuratura (anklagemyndigheden i Sofia, SGP) og en efterforsker angiveligt til stede. Det står fast, at sagsøgeren på dette møde blev anholdt offentligt for øjnene af alle og måtte aflevere sit politiskilt, sit våben og sin tjeneste-id.

Det er uomtvistet, at sagsøgeren den 17. maj 2016 blev tilbageholdt i 24 timer. MVR's direktorat »intern sikkerhed« udstedte en arrestordre for hans anholdelse. Arrestordren blev udstedt på grundlag af artikel 72, stk. 1, nr. 1, i Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti (lov om indenrigsministeriet, ZMVR) (person, om hvem der foreligger oplysninger om, at den pågældende har begået en strafbar handling). I arrestordren var anført, at personen blev anholdt, fordi den

pågældende den 1. marts 2016 i forening med andre fjernede rørlige ting i den hensigt at tilegne sig dem under anvendelse af vold, hvilket udgør en strafbar handling i henhold til NK's artikel 198, stk. 1, sammenholdt med artikel 20, stk. 2, samt sammenholdt med stk. 1.

Det er fastslået, at sagsøgeren blev løsladt efter disse 24 timer. Det er uomtvistet, at sagsøgeren ikke blev formelt sigtet. Der blev ikke rejst anklage mod ham. I forbindelse med efterforskningen blev der foretaget en ransagning i form af en ransagning og en beslaglæggelse. Der blev gennemført en ransagning af sagsøgerens bopæl. Sagsøgeren deltog i en identificering af gerningsmand, hvor ofrene ikke identificerede ham som gerningsmand. Der blev taget fingeraftryk af sagsøgeren som mistænkt. Det er konstateret, at der ikke findes spor af ham på ofrenes genstande. Det er uomtvistet, at ransagningen og beslaglæggelsen blev gennemført efter forudgående tilladelse fra en domstol. Parterne er enige om, at efterforskningsproceduren blev suspenderet, fordi gerningsmanden ikke kunne findes.

Under sagen blev det konstateret, at sagsøgeren genoptog sin tjeneste inden for MVR's system. Sagsøgeren deltog i udvælgelsesproceduren for forfremmelse til andre stillinger i andre underafdelinger, afdelinger og direktorater inden for MVR's system. Hovedårsagen til, at han ikke blev udpeget til en anden stilling, er, at han blev anholdt som mistænkt i den nævnte efterforskningsprocedure. Det fremgår af sagsøgerens personlige aktmappe og MVR's arkiver, at sagsøgeren blev anholdt, og at der blev gennemført efterforskningsforanstaltninger (ransagning, beslaglæggelse, identificering af gerningsmand) mod ham som mistænkt. Årsagen til, at sagsøgeren ikke blev forfremmet eller overført til andre stillinger, var hans deltagelse i den nævnte efterforskningsprocedure som mistænkt for den strafbare handling i henhold til NK's artikel 198, stk. 1 – røveri.

Han har gjort gældende, at han led immateriel skade derved, at han blev anholdt for øjnene af sine kolleger, i form af den ydmygelse, at han som mangeårig ansat i MVR blev anholdt for en strafbar handling, som det ikke kan påvises blev begået af ham. Han gør gældende, at han led skade, fordi han ikke blev informeret om sin anholdelse – ingen advokat, ingen telefonsamtale med familien, og han blev ikke oplyst om grunden til anholdelsen. Han er af den opfattelse, at denne anholdelse har været en hindring for hans professionelle avancement og faglige udvikling. Hans arbejdsgiver, som foretog anholdelsen, opbevarer en database vedrørende denne efterforskningsprocedure og nægter at fjerne eller slette den. Uafhængigt af dette er sagsøgerens navn anført i efterforskningsproceduren som mistænkt, hvilket hindrer hans forfremmelse.

**RETSPRAKSIS FRA VARHOVEN KASATSIONEN SAD NA REPUBLIKA
BALGARIA (REPUBLIKKEN BULGARIENS ØVERSTE
KASSATIONS DOMSTOL, herefter »VKS«)**

Ifølge VKS' retspraksis har en person, som sættes i forbindelse med en strafbar handling og ikke bliver formelt sigtet, ret til erstatning, hvis straffesagen indstilles.

Erstatningen sker i henhold til ZODOV. Personen kan også forlange erstatning for tiden forud for mistanken, hvis den pågældende var den eneste person, der kunne have begået den strafbare handling, da der blev indledt en straffesag mod en ukendt gerningsmand. Sagsøgte i denne sag er anklagemyndigheden, da der er tale om en efterforskningsprocedure.

**GRUNDE, SOM EFTER DEN FORELÆGGENDE RETS OPFATTELSE
TALER FOR, AT DEN PRÆJUDICIELLE ANMODNING ER
AFGØRENDE FOR EN KORREKT AFGØRELSE AF HOVEDSAGEN**

I den bulgarske strafferetsplejelov (NPK) findes begrebet »mistænkt« ikke i den strafferetslige procedure. Ifølge dommen i sag **C-209/22** har den mistænkte rettigheder i henhold til *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen*, med den undtagelse, at en sådan adgang til advokatbistand kun er nødvendig, hvis den nævnte person i praksis og effektivt kan udøve sin ret til et forsvar.

Sagsøgeren i den foreliggende sag havde i den nævnte efterforskningsprocedure fuldt ud status som mistænkt, hvilket er uomtvistet mellem parterne. Efter bevisoptagelsen blev han imidlertid ikke sigtet formelt, og straffesagen mod ham har været udsat siden 2016, da gerningsmanden ikke er fundet.

Sagsøgeren gør gældende, at han har ret til erstatning for sin anholdelse, når han blev mistænkt, men hans medvirken til en strafbar handling ikke blev bevist. Han har nedlagt påstand om erstatning af følgende grunde: 1. Han blev anholdt for øjnene af kolleger på hans tjenestested, som var samlet til et møde; 2. hans status som mistænkt udgjorde en hindring for hans advancement i MVR's organisationssystem; 3. han blev i forbindelse med anholdelsen nægtet adgang til oplysninger – en samtale med familien, med advokaten, så han kunne have fundet ud af, hvorfor han var blevet anholdt.

MVR er den eneste administrative myndighed, som er ansvarlig for at opretholde den offentlige orden. Den består af flere direktorater, idet generaldirektoratet »nationalt politi« og generaldirektoratet »sikkerhedspoliti« har ansvaret for foranstaltninger til beskyttelse af den offentlige orden.

Samtidig kan ansatte i MVR også være mistænkte, sigtede og anklagede. Efterforskningen mod ansatte i MVR gennemføres af direktoratet »intern sikkerhed«, uanset hvilken strafbar handling det drejer sig om. Direktoratet »intern sikkerhed« fastsætter efterforskningshandlingerne vedrørende strafbare handlinger, for hvilke der foreligger oplysninger om, at de blev begået af ansatte i MVR. En efterforsker fra direktoratet »intern sikkerhed« kan indlede en efterforskningsprocedure mod en ansat i et andet direktorat i MVR. De ansatte i direktoratet »intern sikkerhed« gennemfører efterforskningsforanstaltninger –

ransagning, beslaglæggelse, vidneafhøring, formel sigtelse, offentliggørelse af efterforskningsakter osv.

Som en og samme forvaltningsmyndighed er MVR arbejdsgiver for alle ansatte, som arbejder for dette ministerium. Hvert enkelt direktorat opbevarer oplysninger om deres ansatte i den pågældendes personlige aktmappe. Når en ansat deltager i udvælgelsesproceduren for forfremmelser og forflytninger rekvireres den personlige aktmappe, og der forlanges oplysninger om, hvordan den pågældende har opfyldt sine pligter, om den pågældende har været mistænkt, sigtet eller tiltalt, og om den pågældende har overtrådt arbejdsdisciplinen eller den offentlige orden.

På den anden side er direktoratet »intern sikkerhed« en organisationsenhed under MVR, som foretager handlinger til efterforskning af strafbare handlinger, hvorom det antages, at de blev begået af ansatte i MVR. De oplysninger, som indsamles i forbindelse med efterforskningen, opbevares også i den personlige aktmappe. Der gennemføres en intern kontrol, hvis resultat også indgår i den personlige aktmappe.

I denne forbindelse opstår der et problem i forbindelse med behandling, opbevaring og anvendelse af oplysninger, som er opnået af et direktorat under MVR som efterforskningsmyndighed i forbindelse med en straffesag, og som stilles til rådighed for et andet direktorat under MVR, som over for den mistænkte/sigtede/anklagede har rolle som arbejdsgiver. Det er ikke klart for den forelæggende ret, om oplysninger, som et direktorat under MVR har opnået i sin egenskab af efterforskningsmyndighed, ex officio kan optages i den personlige aktmappe for en ansat, som arbejder som politibetjent i et andet direktorat under MVR. Hvordan bliver disse oplysninger opbevaret og hvor længe, og kan de udgøre en hindring for den ansattes advancement? **Sag C-205/21 og sag C-118/22** omhandler problemer med behandling og opbevaring af de efterforskningsdata, som MVR indsamler.

I det foreliggende tilfælde handlede MVR samtidig som arbejdsgiver gennem de direktorater, hvor sagsøgeren udførte sin tjeneste, og som efterforskningsmyndighed gennem direktoratet »intern sikkerhed«, som gennemførte efterforskninger vedrørende strafbare handlinger begået af ansatte i MVR.

Er det forholdsmæssigt, at MVR i sin egenskab af arbejdsgiver anvender oplysninger om en ansat og påberåber sig disse oplysninger, som er modtaget fra en anden afdeling/et andet direktorat under MVR, da denne afdeling/dette direktorat varetog opgaverne som efterforskningsmyndighed? Er målet om at afsløre og forhindre strafbare handlinger begået af en organisationsenhed under MVR forenelig med arbejdsgiverens mulighed for at nægte forfremmelse, blot fordi den ansatte er mistænkt for en strafbar handling, og den strafferetslige forfølgelse af denne er udsat, fordi gerningsmanden ikke er fundet?

Det skal bemærkes, at det er uklart for den forelæggende ret, om databeskyttelsesforordningen finder anvendelse i tilfælde som det foreliggende, hvor der er tale om en og samme organisationsstruktur, hvor en del af direktoraterne fungerer som arbejdsgiver og en anden del varetager en efterforskningsmyndigheds opgaver i en straffesag.

I databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 1), er det fastsat, hvad personoplysninger er. I sagen er det uomtvistet, at MVR som arbejdsgiver opbevarer oplysninger om, at sagsøgeren var mistænkt og under efterforskningsproceduren blev anholdt for den strafbare handling »medvirken til røveri«. Spørgsmålet er, om denne opbevaring og tilføjelse til den mistænkte personlige aktmappe udgør en behandling af oplysninger som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 2), eller om den personlige aktmappe er et register som omhandlet i artikel 4, nr. 6). Den forelæggende ret er også i tvivl om, hvorvidt opbevaring af oplysninger som de i den foreliggende sag omhandlede er omfattet af anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra b).

Det er notorisk bekendt for den forelæggende ret, at embedsmænd, som sørger for den offentlige orden (personer, som arbejder i MVR), bør opfylde højere moralske og etiske kriterier end andre kategorier af arbejdstagere eller ansatte. Disse personer må ikke være dømt, tiltalt, sigtet eller mistænkt, da dette er i strid med formålet med deres arbejde med at opretholde orden i staten og forhindre, afsløre og forebygge strafbare handlinger og lovovertrædelser. Imidlertid gælder uskyldsformodningen, indtil det modsatte er bevist. Den forelæggende ret er i tvivl om, hvorvidt arbejdsgiveren kan nægte advancement alene på grund af den omstændighed, at den ansatte er mistænkt/tiltalt/sigtet, netop i betragtning af de højere etiske kriterier, som denne type ansatte skal opfylde. Kan en arbejdsgiver påberåbe sig, at den ansatte var mistænkt/sigtet/anklager, og stoppe den pågældendes advancement, efter at straffesagen mod den pågældende er blevet udsat? Det er ikke klart, om indsamling og behandling af oplysninger i en ansats personlige aktmappe, som hænger sammen med den pågældendes status som mistænkt/sigtet/tiltalt, åbenbart står i et rimeligt forhold til kravene til denne type ansatte. Denne tvivl skyldes, at kun en endelig domfældelse udgør en grund til at bringe den ansattes ansættelses- og tjenesteforhold til ophør.

Samtidig anføres princippet om retten til at blive glemt i 65. og 66. betragtning til databeskyttelsesforordningen samt i forordningens artikel 17. Af denne grund er det ikke klart for den forelæggende ret, om princippet om retten til at blive glemt i databeskyttelsesforordningens artikel 17, stk. 1, litra a), skal fortolkes således, at alle oplysninger i en ansats personlige aktmappe skal slettes, hvis disse oplysninger er indsamlet fra en anden af arbejdsgiverens organisationsenheder, som varetager en efterforskningsmyndigheds opgaver, og dermed sætter den ansatte i forbindelse med at have været mistænkt/sigtet/tiltalt vedrørende en strafbar handling.

Det er ikke entydigt for den forelæggende ret, om ulovlig behandling som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 17, stk. 1, litra d), omfatter behandling og opbevaring af oplysninger foretaget af en af arbejdsgiverens organisationsenheder på grund af mistanke om, at den ansatte har begået en strafbar handling, idet disse oplysninger blev opnået, indsamlet og opbevaret af en anden af arbejdsgiverens organisationsenheder i dennes egenskab af strafforfølgelsesmyndighed.

Ifølge 19. betragtning til databeskyttelsesforordningen og dennes artikel 2, stk. [2], litra d), er behandling og opbevaring af personoplysninger i straffesager reguleret i *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA, sammenholdt med artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.*

I hovedsagen drejer det sig om oplysninger, som arbejdsgiveren opbevarer i den ansattes personlige aktmappe, og som et andet af arbejdsgiverens direktorater opnåede adgang til, idet dette direktorat i forhold til politibetjente (personer, som arbejder i MVR's organisationsstruktur) har egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager. Efter den forelæggende rets opfattelse er oplysninger, som opnås i forbindelse med strafferetlig efterforskning mod en ansat, samtidig omfattet af databeskyttelsesforordningen, direktiv 2016/680 og Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

Med artikel 10 i direktiv 2016/680 er der indført en særlig kategori af personer. For den forelæggende ret opstår spørgsmålet, om opbevaring af oplysninger i MVR's ansattes personlige aktmapper i forbindelse med en straffesag mod dem står i et rimeligt forhold til de højere moralske kriterier, som erhvervet kræver. Kan de oplysninger, der er opnået i forbindelse med en efterforskning, anvendes ex officio, når en af arbejdsgiverens andre organisationsenheder gennemfører efterforskningshandling? Spørgsmålet opstår, om begreberne »personoplysninger« og »behandling« som omhandlet i direktiv 2016/680 skal fortolkes således, at de omfatter aktiviteter som dem, det drejer sig om i den foreliggende sag. Den forelæggende ret er i tvivl om, hvorvidt artikel 9, stk. 1, i direktiv 2016/680 skal fortolkes således, at den tillader en arbejdsgiver at indsamle og opbevare oplysninger om en ansat i et direktorat, som er mistænkt/sigtet/tiltalt, når arbejdsgiveren har indsamlet disse oplysninger gennem et andet af sine direktorater, en efterforskningsmyndighed.

Sagsøgeren ansøgte til udvælgelsesprocedurer med henblik på forfremmelse og forflyttelse og blev altid prioriteret højest. På grund af sin status som mistænkt blev han alligevel ikke udnævnt til de stillinger, hvor han var den højest prioriterede ansøger. I denne forbindelse er den forelæggende ret i tvivl om,

hvorvidt opbevaring af oplysninger foretaget af en og samme organisationsstruktur (som MVR, hvor en del af direktoraterne har funktion af arbejdsgiver og et specialdirektorat har funktion af en efterforskningsmyndighed) udgør **en form for forskelsbehandling** som omhandlet i artikel 1 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, hvis oplysningerne vedrører den ansattes status af deltager i en straffesag og indsamles af et direktorat i en og samme organisationsstruktur, som har rolle som efterforskningsmyndighed. Omfatter ligebehandlingen således også forbuddet mod at opbevare oplysninger om en ansat, som var mistænkt, og mod hvem straffesagen blev indstillet?

I betragtning af de anførte overvejelser udsættes sagen i henhold til GPK's artikel 631, stk. 1, sammenholdt med artikel 267, stk. 1, TEUF på Den Europæiske Unions Domstols afgørelse af de i kendelsens konklusion formulerede fortolkningsspørgsmål.

Af disse grunde har RETTEN afsagt følgende

KENDELSE:

I henhold til **artikel 267 TEUF og GPK's artikel 629 FORELÆGGES** Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål:

Skal **databeskyttelsesforordningens artikel 2, stk. 1**, fortolkes således, at databehandling omfatter aktiviteter udført af en og samme organisationsstruktur, hvor en del af direktoraterne varetager opgaver som arbejdsgiver, mens et enkelt andet direktorat har egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager mod ansatte i de andre direktorater? **Såfremt dette besvares bekræftende:**

1. Skal udtrykket »**behandling** [af **personoplysninger**]« i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 2), fortolkes således, at det omfatter en aktivitet, inden for rammerne af hvilken der tilføjes oplysninger til en ansats personlige aktmappe, som arbejdsgiveren har opnået i sin egenskab af efterforskningsmyndighed gennem et af sine direktorater vedrørende netop denne ansatte?
2. Skal udtrykket »**register**« i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 6), fortolkes således, at det omfatter den personlige aktmappe for en ansat eller arbejdstager, som arbejder i et af arbejdsgiverens direktorater, idet oplysningerne er indsamlet af et andet af arbejdsgiverens direktorater, som har egenskab af efterforskningsmyndighed?
3. Skal **databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra b)**, fortolkes således, at en af en arbejdsgivers organisationsenheder må indsamle og opbevare oplysninger om, at den ansatte var mistænkt/sigtet/tiltalt i en straffesag, idet disse oplysninger er indsamlet af en anden af arbejdsgiverens organisationsenheder, som har egenskab af efterforskningsmyndighed?

4. Skal »**retten til at blive glemt**« i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 17, stk. 1, litra a), fortolkes således, at en arbejdsgiver skal slette alle oplysninger fra den ansattes personlige aktmappe, som arbejdsgiveren har indsamlet og opbevaret gennem et andet af sine direktorater, som har egenskab af en myndighed til efterforskning mod arbejdsgiverens ansatte, om at den ansatte:
 - 4.1 er mistænkt/sigtet/tiltalt for en strafbar handling i en verserende straffesag
 - 4.2 blev mistænkt/sigtet/tiltalt for en strafbar handling, og straffesagen vedrørende denne handling blev udsat eller indstillet?
5. Skal udtrykket »**personoplysningerne er blevet behandlet ulovligt**« i databeskyttelsesforordningens artikel 17, stk. 1, litra d), fortolkes således, at det omfatter oplysninger, som arbejdsgiveren har modtaget, indsamlet og opbevaret gennem en af sine andre organisationsenheder, som varetager opgaver vedrørende efterforskning i straffesager mod ansatte i andre af arbejdsgiverens organisationsenheder, idet disse oplysninger opbevares i den personlige aktmappe og vedrører den omstændighed, at den ansatte er mistænkt/sigtet/tiltalt for en strafbar handling, idet den pågældende
 - 5.1 er mistænkt/sigtet/tiltalt for en strafbar handling i en verserende straffesag
 - 5.2 blev mistænkt/sigtet/tiltalt for en strafbar handling, og straffesagen vedrørende denne handling blev udsat eller indstillet?
6. Skal begrebet »**personoplysninger**« som omhandlet i artikel 3, nr. 1), i *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA sammenholdt med artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder* fortolkes således, at det drejer sig om oplysninger, som arbejdsgiveren har opnået, indsamlet og opbevaret gennem en af sine organisationsenheder, som varetager en efterforskningsmyndigheds opgaver i en straffesag mod en ansat, som udfører sin tjeneste i en anden af arbejdsgiverens organisationsenheder?
7. Skat begrebet »**behandling**« som omhandlet i artikel 3, nr. 2), i *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af*

- Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA sammenholdt med artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder* fortolkes således, at det omfatter arbejdsgiverens opbevaring i den ansattes personlige aktmappe af oplysninger, som arbejdsgiveren har opnået, indsamlet og opbevaret gennem en af sine organisationsenheder, som varetager en efterforskningsmyndigheds opgaver i en straffesag mod en af arbejdsgiverens ansatte, som udfører sin tjeneste i en anden af arbejdsgiverens organisationsenheder?
8. Skal **artikel 9, nr. 1)**, i *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA sammenholdt med artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder* fortolkes således, at den tillader arbejdsgiveren at indsamle og opbevare oplysninger om en ansat, der er mistænkt/sigtet/tiltalt, idet arbejdsgiveren har indsamlet disse oplysninger gennem en anden af sine organisationsenheder, som har egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesagen mod den pågældende ansatte?
9. Skal **artikel 16, nr. 2)**, i *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA sammenholdt med artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder* fortolkes således, at arbejdsgiveren skal slette alle oplysninger i den ansattes personlige aktmappe, som arbejdsgiveren har indsamlet og opbevaret gennem en anden af sine organisationsenheder, som har egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesagen mod den pågældende ansatte, og som vedrører den omstændighed, at den ansatte:
- 9.1 er mistænkt/sigtet/tiltalt for en strafbar handling i en verserende straffesag
- 9.2 blev mistænkt/sigtet/tiltalt for en strafbar handling, og straffesagen vedrørende denne handling blev udsat eller indstillet?
10. Skal **artikel 1** i *Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv* fortolkes således, at den ikke tillader arbejdsgiveren, hvis organisationsenhed foretager efterforskningshandling

mod en ansat i en anden organisationsenhed, at nægte en ansats
forfremmelse alene på grundlag af, at den ansatte:

10.1 er mistænkt/sigtet/tiltalt for en strafbar handling i en verserende
straffesag

10.2 blev mistænkt/sigtet/tiltalt for en strafbar handling, og straffesagen
vedrørende denne handling blev udsat eller indstillet?

Sagen **UDSÆTTES** [udelades]

[Udelades]

ARBEJDSDOKUMENT